

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.611 van 2 oktober 2014
in de zaak A. 212.502/VII-39.124.**

In zake : de BVBA TALO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Vanhoorne
kantoor houdend te 8400 Oostende
Prinsenlaan 36
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de OPENBARE VLAAMSE
AFVALSTOFFENMAATSCHAPPIJ (OVAM)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Floris Sebreghts en Christophe Smeyers
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 15 mei 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (hierna : OVAM) van 21 maart 2014, waarbij zij de BVBA Talo eraan herinnert dat deze een bodemsaneringsproject dient te laten opstellen en in te dienen vóór 15 mei 2014.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 september 2014.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Frédéric Van Zandijcke, die loco advocaat Peter Vanhoorne verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Olivier Verhulst, die loco advocaat Floris Sebreghts verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij laat op 11 januari 2008 een oriënterend bodemonderzoek uitvoeren met betrekking tot percelen aan de Zuidkaai 4 te Izegem. Op dat ogenblik baat de verzoekende partij er een brandstoffendepot uit. Het oriënterend bodemonderzoek maakt over het perceel gewag van een gemengde verontreiniging door minerale olie en besluit dat er een beschrijvend bodemonderzoek moet worden uitgevoerd.

3.2. Op 12 oktober 2012 wordt een beschrijvend bodemonderzoek uitgevoerd. In dit onderzoek wordt, met betrekking tot het kwestieuze perceel, besloten dat er sprake is van een nieuwe verontreiniging "met minerale olie in de bodem en het grondwater en BTEX in het grondwater", dat de verontreiniging is ontstaan op dit perceel en aanleiding geeft tot bodemsanering.

3.3 De verwerende partij verklaart op 28 mei 2013 het beschrijvend bodemonderzoek conform aan de bepalingen van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming (hierna : bodemdecreet). Op 26 juni 2013 dient de verzoekende partij een administratief beroep in tegen deze conformverklaring. De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verklaart dit beroep op 14 januari 2014 ongegrond. Dit besluit maakt het voorwerp uit van het annulatieberoep, ter griffie gekend onder G/A. 211.661/VII-39.039.

3.4. Op 11 juli 2013 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot vrijstelling van de saneringsplicht. Deze aanvraag wordt op 9 september 2013 door de verwerende partij geweigerd. De verzoekende partij dient op 20 september 2013 een administratief beroep in tegen deze weigeringsbeslissing. Op 17 februari 2014 verklaart de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur ook dit beroep ongegrond. Ook dit besluit wordt door de verzoekende partij middels een annulatieberoep bestreden. Dit beroep is ter griffie gekend onder G/A. 211.937/VII-39.072.

3.5. Op 21 maart 2014 verzendt de verwerende partij aan de verzoekende partij een schrijven met als titel : "Herinnering indienen bodemsaneringsproject". In deze brief zet de verwerende partij uiteen dat zij, hoewel in het bezit van een beschrijvend bodemonderzoek waaruit blijkt dat de opmaak van een bodemsaneringsproject noodzakelijk is, tot nog toe geen dergelijk project mocht ontvangen. Zij herinnert er dienvolgens met haar schrijven aan dat een bodemsaneringsproject moet worden opgesteld en vraagt de verzoekende partij dit in te dienen vóór 15 mei 2014.

Dit is het bestreden besluit.

IV. Voorwaarden van de vordering tot schorsing

4. Luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring én dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van het besluit *prima facie* kan verantwoorden.

Spoedeisendheid

Standpunt van de partijen

5. De verzoekende partij zet daarover het volgende uiteen :

"Verzoekster werpt op dat OVAM in haar Besluit dd. 28.05.2013 tot conformverklaring van het beschrijvend bodemonderzoek, én die (het weze herhaald) verzoekster aanvecht, geen termijn is bepaald waarbinnen het bodemsaneringsproject moet worden opgesteld en aan OVAM moet worden bezorgd (artikel 41 Bodemdecreet).

Aangezien de termijn die OVAM thans voor het eerst in haar beslissing dd. 21.03.2014 eenzijdig aan verzoekster oplegt onrealistisch kort is, én, in het onmogelijke geval dat verzoekster saneringsplichtig is en gehouden zou zijn tot bodemsanering, dus absoluut niet kan worden gerespecteerd door verzoekster.

Ná haar aangevochten Besluit dd. 28.05.2013 heeft OVAM zelf 8 maanden gewacht om vervolgens zelf eenzijdig een manifest onrealistisch korte (én niet haalbare) termijn op te leggen voor het opstellen en indienen van het bodemsaneringsproject.

Overigens heeft het er alle schijn van dat de beslissing van OVAM dd. 21.03.2014 het gevolg is, én uitsluitend een reactie is op de beide annulatieberoepen bij de Raad van State die verzoekster tijdig heeft ingesteld.

Verzoekster vraagt dan ook, gelet op de voorhanden zijnde hoogdringendheid, om de uitvoering van de beslissing van OVAM dd. 21.03.2014 te schorsen in afwachting van het resultaat van de beide annulatieberoepen.

Minsten is het, gelet op de termijnen die OVAM zichzelf gunt, niet meer dan redelijk om de termijn voor de opstelling en indiening van het bodemsaneringsproject, die OVAM thans bepaald heeft op uiterlijk 15.05.2014, met 8 maanden te verlengen tot 15.01.2015".

6. De verwerende partij repliceert dat de verzoekende partij op geen enkele wijze het spoedeisend karakter van haar vordering aantoont. Zij stelt voorts dat de in het bestreden schrijven vermelde termijn geen bindende vervalt termijn is. Het schrijven is niet meer dan een bestuurlijke praktijk waarbij zij, nadat de vrijstelling van saneringsplicht in laatste administratieve aanleg werd geweigerd, de saneringsplichtige herinnert aan zijn saneringsplicht. De verwerende partij herhaalt dat het schrijven niets wijzigt aan de rechtstoestand van de verzoekende partij.

Beoordeling

7. De verzoekende partij moet concreet aantonen dat zij het resultaat van de procedure tot nietigverklaring niet kan afwachten op straffe van zich in een toestand te bevinden met onherroepelijk schadelijke gevolgen. Zij moet eigen, specifieke gegevens aanbrengen die in concreto aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

8. Te dezen zet de verzoekende partij niet concreet uiteen aan welke onherroepelijke schade zij vreest te zullen worden blootgesteld bij gebreke aan een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden schrijven. Overigens blijkt niet dat zij de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning met een annulatieberoep heeft bestreden.

Zij beperkt zich namelijk tot de grief dat de haar opgelegde termijn "manifest onrealistisch" is, doch zulks behelst in wezen wettigheidskritiek die veeleer past in de uiteenzetting betreffende de middelen die tegen het bestreden schrijven worden aangevoerd dan dat zij van enig nut zou kunnen zijn bij het aantonen van de spoedeisendheid. Het aanvoeren van ernstige middelen en de uiteenzetting van de spoedeisendheid zijn immers twee weliswaar cumulatief opgelegde, doch onderscheiden grondvoorwaarden om de schorsing van de

tenuitvoerlegging te kunnen bevelen. Zij nopen in beginsel dan ook tot een afzonderlijke beoordeling.

De spoedeisendheid wordt niet aangetoond.

Er is bijgevolg niet voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Dit volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen zonder dat het nodig is de opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie te onderzoeken.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee oktober tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeyts,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeyts